

Механізм регулювання економіки

10

мічної освіти, використовувати кращий вітчизняний досвід. Тільки творчий підхід до аналізу і можливості використання різних елементів систем вищої освіти закордонних ВНЗ може дати позитивний результат, а не буде руйнувати вітчизняну систему освіти. Ця теза не суперечить ідеям Болонського процесу, оскільки його мета — зближення, а не уніфікація.

Умовами реалізації шостого положення є:

- Виховний підхід, бо кожен науково-педагогічний працівник університету має бути вихователем незалежно від того, яку дисципліну він викладає і в якій науковій сфері працює, оскільки головний метод виховання — це власний приклад. Він має демонструвати, що у мережній формі синтезу нових знань суспільна ефективна діяльність починається з усвідомлення власних недоліків, продовжується усвідомленням своєї причетності до невирішених проблем і базується на довірі та повазі один до одного, об'єднанні сильних якостей інших членів творчого загалу і компенсуванні тим самим власних слабких сторін.

- Необхідність виховати особистість — творця, а не руйнівника, та сформувати у студента:

потребу весь час навчатися, удосконалювати свою майстерність, саморозвиватися, намагаючись об'єктивно оцінювати свій професійний рівень;

розуміння того, що майбутнє кожного залежить від його власної наполегливої праці щодо надбання компетенцій упродовж всього життя, а не від впливовості, грошей батьків та знайомих;

розуміння того, що синтез нових знань все більше і більше буде проходити у рамках неформальних творчих колективів, де немає місця чистому індивідуалізму, де моральність особистості виходить на перший план;

потребу і вміння вести здоровий образ життя.

- Запровадження в повному обсязі дій університету корпоративного кодексу, що побудований на принципах високої моральноті та патріотизму. Він має бути єдиним для викладачів і студентів та передбачати моральну відповідальність за його порушення.

- Створення технічних, організаційних і методичних умов для багатогранного духовного та фізичного розвитку викладачів і студентів, що можливо через широку підтримку художньої самодіяльності, культурно-масової роботи, фізичної культури і спорту, активну участь у культурному житті міста та країни в цілому.

- Реалізація мобільності викладачів та студентів через організацію широкої системи стажування, проходження практики, навчання студентів університету в розвинутих країнах. Використання для цього двосторонніх зв'язків з університетами інших країн та європейських програм TASIS, TEMPUS.

- Налагодження системи співпраці з закордонними університетами викладачів та студентів при виконанні замовлень на науково-дослідні та проектно-конструкторські розробки з використанням системи Internet та за прямими зв'язками.

Сьоме положення

Стратегія розвитку світової економіки, її перехід до економіки знань, а значить — до мережевих форм синтезу нових знань диктус підсилення ролі фундаментальної підготовки фахівців. По відношенню до економічної освіти це значить підсилення економіко-теоретичної, економіко-математичної та комп'ютерної підготовки фахівців.

Особливою уваги потребує розвиток економічної теорії, оскільки тільки вітчизняні вчені та їхні колеги з постсоціалістичних країн мають необхідну суспільну практику для розробки теорії переходу від адміністративно-командної економіки до економіки знань. Ця теорія має стати першою складовою фундаменталізації підготовки фахівців економічного спрямування.

Другою складовою є значне підвищення теоретичної підготовки студента за профільною для даної спеціальності дисципліною, що має базуватися як на університетських наукових дослідженнях, так і на досягненнях світової наукової думки.

Дуже важливим є забезпечити третю складовою фундаменталізації вищої економічної освіти — підключення наших вчених до науково-дослідної та проектної роботи всього світового науково-технічного співтовариства у сфері економіко-математичного моделювання та комп'ютерних технологій.

Умовами реалізації сьомого положення є:

- Структура і зміст навчальних планів підготовки бакалаврів і магістрів має враховувати необхідність фундаменталізації вищої економічної освіти.

- Тематика науково-дослідних і проектно-конструкторських робіт та структура підготовки фахівців вищої кваліфікації (кандидати, доктори наук) має бути узгоджена з вимогою фундаменталізації економічної освіти.

- Фундаменталізація економічної освіти вимагає відбір абитуриєнтів з математичним, логічним (суворим) складом мислення і відповідними здібностями. Тому профорієнтаційна робота має проводитись серед відповідного контингенту в спеціалізованих та точних науках в середній школі.

- Необхідність поряд зі спеціальностями економічного профілю розвивати комп'ютерний напрям підготовки фахівців, оскільки:

комп'ютерна підготовка фахівців економічних спеціальностей буде краєю, якщо вона буде здійснюватися викладачами, що ведуть наукові дослідження на своїх спеціалізованих (комп'ютерних) кафедрах і готують паралельно фахівців комп'ютерного напряму;

підготовка фахівців комп'ютерного напряму для організаційно-економічних систем буде більш якісною, якщо дисципліни економічного профілю, що описують предметну область, будуть викладати професори, які ведуть наукову роботу організаційно-економічного профілю на своїх спеціалізованих кафедрах.

Кожна з наведених умов реалізації концептуальних положень може бути реалізована в рамках одного або декількох напрямів роботи університету (наукова, методична, навчальна, виховна, міжнародна робота). Для цього потрібно розробити відповідні конкретні завдання на поточний та стратегічний період часу. Сукупність цих завдань буде складати програму розвитку університету. Розробкою такої програми разом опікуються науковий загал університету, а її обговорення має пройти на засіданнях вчених рад факультетів.

Література: 1. Дженніфер Блэнк. Оценка конкурентоспособности Украины в условиях политических изменений // Зеркало недели. — №25. — 2005. — С. 11. 2. Згуровский М. Путь к информационному обществу – от Женевы до Туниса // Зеркало недели. — 2005. — №34 — 3 сентября. 3. Шелов-Коведяев Ф. В. Какая экономика нам нужна? // Мир России. — 2005. — №1. 4. Юрій Липа. Призначення України. — Львів: Просвіта, 1999. — С. 177. 5. Пономаренко В. С. Концепція розвитку економічної освіти в Україні" // Економіка розвитку. — 2003. — №4 (28) — С. 5 – 15 6. Концепція розвитку економічної освіти України // Освіта України. — 2004. — №6

Стаття надійшла до редакції
12.01.2006 р.

УДК 339(597)

By Зыонг Хуан

КУРС ОБНОВЛЕНИЯ ВО ВЬЕТНАМЕ: ДОСТИЖЕНИЯ И ПРОБЛЕМЫ

This article is devoted to the internal "Policy of Renovation" in Vietnam started in 1986. Author gives detail information about achievements of this course of the Vietnamese government and view to perspectives.

60 лет назад вьетнамский народ под мудрым руководством коммунистической партии Индокитая (ныне коммунистическая партия Вьетнама) и вождя Хо Ши Мина совершил легендарную Августовскую мирную революцию, свергнул 80-летнее господство колонизаторов и многовековое угнетение феодалов, установил Демократическую Республику Вьетнам — первое народно-демократическое государство в Юго-Восточной Азии [1].

Однако після отримання незалежності, в'єтнамський народ був змушений вести довготривалу, тяжку борючу проти іноземних захопників за національну незалежність і об'єднання країни.

После того, как война окончилась полной победой вьетнамского народа, север и юг снова объединились весной 1975 г. В это трудное время все силы были брошены на выполнение главной задачи Вьетнама — восстановление и строительство страны. Необходимо было определить правильный путь развития государства, и такая политика была определена — "курс обновления".

Целью данной статьи является анализ достижений и проблем в реализации курса обновления во Вьетнаме.

Под руководством Компартии Вьетнама постепенно сформировался курс на обновление, который был определен на 6-ом Съезде партии в декабре 1986 г. и усовершенствован на последующих Съездах партии: 7-ом (1991), 8-ом (1996), 9-ом (2001), а также на Центральных пленумах.

Курс обновления — это путь строительства социализма во Вьетнаме через всестороннее обновление: от социально-экономической сферы и до политической, внешнеполитической и идеологической. На этом пути развитие экономики является главной задачей, строительство партии — ключевой. Кроме того, это переход от централизованной, дотационно-распределительной экономики к рыночной экономике социалистического направления; обновление экономической структуры; строительство многоукладной экономики; приобщение экономики к социальному развитию, развитие внутренних ресурсов наряду с региональной и мировой интеграцией; гармоничное сочетание социально-экономического развития и социально-политической стабильности; развитие экономики и обеспечение социального равенства; экономическое развитие бок о бок с обновлением политической и законодательной систем.

С 1996 г. начинается новый период обновления — период усиления индустриализации и модернизации по социалистической ориентации, создание фундамента для того, чтобы к 2020 г. Вьетнам стал в основном промышленной страной — с современной материально-технической базой, rationalnoю структурою экономики, высокой материально-духовной жизнью, сильной обороной, богатой и могущественной страной с цивилизованным, демократическим, справедливым устройством [2].

Курс обновления, который реализовывается уже около 20 лет, принес и продолжает приносить значительные результаты во всех сферах деятельности, как внутренней, так и внешней: экономика поднялась на достаточно высокий уровень, уровень жизни народа постепенно улучшается, политическая и общественная обстановка стабильная, внешние отношения расширяются и позиция Вьетнама на мировой арене с каждым днем возрастает.

Осуществление программы обновления принесло Вьетнаму важные плоды. Экономика в среднем поднялась на 7,5% за прошедшие 10 лет (занимает второе место в Азии). За 10 лет, с 1991 по 2000 гг., ВВП Вьетнама увеличился в два раза, средний процент увеличения за год составляет 7,5%. С 2001 г. до сегодняшнего дня ВВП в среднем увеличивается на 7% в год. Только в 2004 г. ВВП возрос на 7,6% по сравнению с 2003 г., а за первые шесть месяцев 2005 г. скорость увеличения ВВП достигла 7,6% [3].

Структура економики продолжает перестраиваться в прогрессивном направлении — удельный вес промышленности и сферы обслуживания в ВВП постепенно растет, доля сельского хозяйства постепенно уменьшается: продукция сельского, лесного и рыбного хозяйства снизилась с 40,2% в 1985 г. до 21,76% в 2004 г., соответственно промышленно-строительная отрасль увеличилась с 27,4% до 40,09%, а сфера обслуживания — с 32,5% до 38,15%.

В області іноземних інвестицій стало намного свободніше. Закон об іноземних інвестиціях во Вьетнаме наряду с множеством других правовых документов постепенно образовали систему четких законов, привлекательных для иностранных предпринимателей. Ежегодные инвестиции из

разных источников составляют 36% ВВП; прямые иностранные инвестиции с зарегистрированным капиталом более — 60 млрд. долл. США и реализованным капиталом — 26 млрд. долл. США. Более 100 крупных предприятий транснациональных компаний, которые находятся во Вьетнаме, привнесли продукцию и обслуживание высокого качества. Предприятия с прямыми иностранными инвестициями — это действительно составляющая часть вьетнамской экономики. Вьетнам оценивают как страну с богатым потенциалом для иностранных инвесторов и предпринимателей.

А именно: до конца ноября 2004 г. более 5100 проектов иностранных инвестиций еще имели силу с общим зарегистрированным капиталом свыше 45,5 млрд. долл. США, более 50% проектов уже вступили в действие с реализованным капиталом 26 млрд. долл. США. Только в 2004 г. Вьетнам привлек 4,1 млрд. долл. США прямых иностранных инвестиций, в том числе 2,3 млрд. — на новые проекты, а 1,8 млрд. — это дополнительный капитал. Предприятия прямых иностранных инвестиций дали 15% ВВП, что составило свыше 30% общего экспортно-импортного оборота, а также — 4,9% общей прибыли государственного бюджета и создали десятки тысяч рабочих мест. Особенно сильно вырос капитал иностранных инвестиций во Вьетнаме в первые 6 месяцев 2005 г. Во всей стране более 350 проектов получили лицензию с зарегистрированным капиталом свыше 1,9 млрд. долл. США (на 24,6% больше по количеству проектов и в 2,3 раза больше по зарегистрированному нововыделенному капиталу по сравнению с таким же периодом 2004 г.). Если суммировать новоизданный капитал и увеличение за первые 6 месяцев года, Вьетнам привлек 2,7 млрд. долл. США, что дало 60% годового плана. Реализованный капитал за 6 месяцев 2005 г. достиг 1,5 млрд. долл. США, то есть вырос на 8,7% по сравнению с этим же периодом за 2004 г., и в основном сосредоточен в сфере обслуживания.

Экспортно-импортный оборот превысил 100% ВВП. Темпы развития торговли достигли около 20% в год. Экспорт постоянно растет: в 2004 г. он достиг 26 млрд. долл. США, увеличился на 30% по сравнению с 2003 г. Экспортный оборот за первые 6 месяцев 2005 г. достиг 14,439 млрд. долл. США, повысился на 17,4% по сравнению с тем же периодом 2004 г. Вьетнам — одна из лидирующих стран мира по экспорту таких товаров, как рис, кофе, перец... Товары, экспортный оборот которых составляет свыше 2 млрд. долл. США, — это нефть-сырец, товары швейно-текстильной промышленности, обувь. Два новых наименования товара, достигших оборота 1 млрд. долл. США, — это мебель и электронные товары.

Импортный оборот 2004 г. достиг около 31,5 млрд. долл. США, что на 25% выше, чем в 2003 г. Пассивный баланс предположительно — 5,5 млрд. долл. США, что равно 21,2% экспортного оборота. Оборот импорта за первые 6 месяцев 2005 г. достиг около 18 млрд. долл. США, что на 22% выше, чем за тот же период 2004 г.

Начиная с 2000 г. (был принят Закон о предпринимательстве,) во Вьетнаме образовалось более 150 тыс. предприятий с зарегистрированным капиталом свыше 15 млрд. долл. США, что сделало государственную экономику динамичной. Возникшие частные предприятия принесли около 10 млрд. долл. США, что составило 27% инвестиционного капитала всего общества и решило проблему рабочих мест (около 6 млн. людей).

Вьетнам сейчас проводит снятие барьеров, создает условия равноправной конкуренции для всех форм предпринимательства. Вместе с процессом эквитизации (передача в собственность за счет выпущенных акций компаниям, частным лицам, государственным структурам) государственных предприятий правительство создаст благоприятные условия для частных инвестиций, для предпринимательства во многих сферах (таких, как электроэнергетика, цемент, страхование), которые до этого были ограниченны.

Регион государственной экономики перестроен и обновлен, повысилась эффективность. Количество государственных предприятий уменьшилось с более чем 12000 до немногим больше 4700, в том числе 1000 предприятий приватизи-

Механізм регулювання економіки

12

рованы. Цель Вьетнама в 2005 г. — передать в собственность в акциях (то есть эквитизировать) еще более 2000 предприятий. Сейчас Вьетнам работает над Законом о конкуренции с ограничением и монопольным контролем над бизнесом с целью создания условий для равноправной конкуренции в соответствии с международными стандартами.

Большой инвестиционный капитал, особенно из бюджета, предназначен для повышения системы инфраструктуры транспорта, коммуникаций, электричества, водоснабжения, охраны окружающей среды, создания условий для снижения производственных расходов, повышения конкурентоспособности товаров и услуг. Законодательная система Вьетнама на данный момент проходит процесс усовершенствования в соответствии с принятым международным порядком и помогает стимулировать процесс вступления в ВТО (Всемирную организацию торговли). В 2005 г. правительство собиралось представить Национальному собранию на рассмотрение и утверждение Закон о предпринимательстве и Закон об инвестициях, единые для всех отраслей экономики. Эти законы предназначены для создания правовой основы для продолжения расширения рынка обслуживания согласно международным обязательствам, а также для создания поля равноправия, свободы, прозрачности для инвестиций и бизнеса. На 7-м заседании Национального собрания 9-го созыва (июнь 2005) было принято 15 законов, которые обусловили возникновение важных предпосылок к ускорению темпов законотворчества, скорому усовершенствованию законодательства Вьетнама. По прогнозам на 8-м заседании Национального собрания 9-го созыва (18/10 – 30/11/2005) собирались принять 13 законопроектов и обсудить еще 9 законопроектов.

Финансово-банковская реформа удостоена особого внимания правительства. Достижения в этой области вносят лепту в стабилизацию микроэкономики, ограничивают дефицит бюджета, сдерживают инфляцию, гарантируют четкость государственного финансирования, постепенно стирают дотации посредством кредита, используют валютный курс и проценты соответственно спросу и предложению на рынке, повышают привлечение и эффективность использования капитала.

Во Вьетнаме все виды финансовых рынков, включая фондовую биржу, валютный и денежный рынки, сформированы, развиваются и находятся на пути интеграции в мировой финансовый рынок. В денежном рынке Вьетнама участвуют 31 филиал 26-ти иностранных банков и 4-х совместных банков (таких, как ANZ (Австралийско-новозеландский банк, Австралия), Citibank (США), Standard Charter Bank (Англия), ABN-Amro (Голландия)). До 2002 г. во Вьетнаме было 6 государственных торговых банков, 47 акционерных торговых банков, 8 компаний, дающих финансы в кредит, и 959 народных кредитных фондов с широкой сетью по всей стране. Что касается фондовых бирж, то до конца 2003 г. на вьетнамской бирже было выставлено 22 вида акций с общим капиталом 1 109 млрд. долларов (0,12% ВВП) и 102 вида выставленных облигаций до 11 200 млрд. долларов. Достаточно хорошо развита деятельность посредников на рынке, включая 13 биржевых фирм, 16 депозитных организаций, один банк направления платежей, более 16 000 коммерческих счетов. Начиная с 1993 г. на вьетнамской фондовой бирже иностранные организации и частные лица присутствуют официально. До 30/6/2004 на вьетнамской фондовой бирже было 35 иностранных инвесторов, которые действовали в основном в форме инвестиций в ценные бумаги. До января 2005 г. Ханойская центральная фондовая биржа официально приступила к работе, создав новое поле для инвесторов наряду с Центральной фондовой биржей города Хошимина. Помимо этого Вьетнам усиливает сотрудничество и интеграцию в области ценных бумаг со странами региона, прежде всего, развивает сотрудничество, связующее два рынка капиталов Вьетнам — Сингапур, и участвует на азиатском рынке облигаций.

10 лет назад туристическая отрасль Вьетнама стояла на самой низкой позиции в регионе по развитию, а сейчас туризм Вьетнама догнал и перегнал Филиппины, но находится после Малайзии, Сингапура, Таиланда и Индонезии. ВТО

оценило Вьетнам как страну с наивысшими темпами развития туризма в регионе и в мире.

Вьетнам встречает все больше иностранных туристов, вьетнамцев, которые приезжают проводить родину, а также вьетнамские граждане путешествуют по стране и за рубежом. Период 1990 – 2000 гг. – это период бума в росте количества туристов и доходов. Иностранных туристов увеличилось в 9 раз — с 250 тыс. (в 1990 г.) до свыше 2,05 млн. туристов (в 2000 г.); количество внутренних туристов увеличилось в 11 раз — с 1 млн. до 11 млн. человек; доход от туризма увеличился в 13 раз — с 1 350 млрд. донгов до 17 400 млрд. донгов. За 5 последних лет (2001 – 2005 гг.) темп ускорения в отрасли туризма достиг в среднем двукратного размера и по инфраструктуре, и по количеству туристов с источником доходов более 1 млрд. долл. США ежегодно, что составляет около 4% ВВП всей страны. Несмотря на влияние мировых катализмов, таких, как война, терроризм, САРС или куриный грипп, и на их своевременное решение, количество туристов продолжает расти в двукратном размере.

Благодаря открытой политике, отмене виз для туристов из Японии, Южной Кореи и некоторых стран Юго-Восточной Азии, открытию прямых авиалиний к главным туристическим рынкам и туристическим мероприятиям государственного значения, таким, как: Год туризма в Диенбienенфу, "Путь наследия центрального Вьетнама", Тысячелетний маршрут вьетнамских столиц, Трансазиатский туризм — в 2001 г. количество иностранных туристов достигло 2,33 млн. чел., в 2004 г. — 2,93 млн. чел., то есть увеличилось на 20,5% по сравнению с 2003 г. Только за 7 месяцев 2005 г. количество иностранных туристов достигло 2,048 млн. чел. [4]. Главные туристические рынки для СРВ, которые сохраняются и развиваются, — это Япония, Южная Корея, Сингапур, Таиланд, Австралия, США и Китай.

Вьетнамский туризм имеет партнерские отношения с более чем 1000 туристических корпораций, в том числе с корпорациями из 60 стран, с территориями и членами Международной туристической организации, союзами туризма Азиатско-Тихоокеанского региона и Юго-Восточной Азии. Вьетнам подписал 25 двусторонних Соглашений о сотрудничестве в отрасли туризма, активно участвует в туристическом микрорайонном, региональном и межрегиональном сотрудничестве; оттуда привлекаются источники капитала, технология, опыт для развития человеческих ресурсов, ускорения интеграции в международный туризм.

В начале 2005 г. уже прошло и до конца года еще планируется организовать и провести множество мероприятий, посвященных развитию туризма во Вьетнаме, — от Каобанга до мыса Камау. Туристическая отрасль вместе с предприятиями будет участвовать в 11 выставках по международному туризму. По предварительным подсчетам в этом году количество иностранных гостей во Вьетнаме и доходы от туризма поднимутся в 2 раза по сравнению с 1999 г. и достигнут чуть более 3,2 млн. туристов. Прибыль составит свыше 2 млрд. долл. США.

Наряду со вниманием к развитию экономики, государство также заботится о решении социальных проблем — выделяет более 1/3 всего инвестиционного капитала всего общества на такие задачи, как ликвидация голода и преодоление бедности, развитие человеческих ресурсов, образование, наука и техника, здравоохранение, культура и т. д.

За 60 лет общие показатели здоровья вьетнамского населения намного улучшились по сравнению со странами с таким же средним уровнем доходов на человека. На протяжении 20 прошедших лет показатель развития человека непрерывно увеличивается; средняя продолжительность жизни во Вьетнаме достигла 71 года.

Жизнь вьетнамского народа во всех сферах деятельности человека от деревни до города, от равнины до горных районов стремительно улучшается. Почти все показатели социального развития достигнуты и план перевыполнен: за период 2001 – 2005 гг. каждый год было создано 1,5 млн. новых рабочих мест, доход ВВП на человека увеличился в два

раза за період 1995 – 2003 рр. В 2003 – 2004 рр. середній доход одного человека в місяць по існуючій ціні зросли на 36% по порівнянню з 2001 – 2002 рр. По останнім оцінкам (1/7/2005) Інститута соціальних наук В'єтнама, Программи розвитку ООН (ПРООН) и Організації по співробітництву міжнародного розвитку Швеції (на 2-м съезде по итогам 20 лет обновления Вьетнама), согласно графику середніх мирових доходів по 150 країнам, В'єтнам перемістився з низкої маргінальної позиції в 1980 р. на високу маргінальну позицію в 1999 р. В то ж часі почти всі країни осталися на том же місці за період 1980 – 1999 рр.

В'єтнам успішно осустилив Національну програму значення по ліквідації голоду та преодоленню бедності в 2001 – 2005 рр., швидко зменшив процес бедних сімей з 17,2% в 2001 р. (2,8 млн. сімей) до 8,3% в 2004 р. (1,44 млн. сімей). В середньому щорічно в державстві на 340 000 сімей становиться менше. По прогнозам, на кінець 2005 р. процес бедних сімей по всій країні повинен упасти до 5% [5]. Правительство утвердило такі нові критерії для бедних сімей на період 2006 – 2010 рр.:

1. По відношенню до сільському регіону – сім'ї з середнім доходом на одного чоловіка в місяць від 200 тисяч донгів та нижче.

2. Для міста – сім'ї з середнім доходом на одного чоловіка в місяць від 260 тисяч донгів та нижче.

По цим новим нормам бедності приблизно до кінця 2005 р. в країні очікується приблизно 4,6 млн. бедних сімей, що становить 26 – 27% сімей всієї країни. Райони з найбільшим кількістю бедних сімей – Тайбак (62,3%), Тайнгуен (52,2%); з найменшим кількістю – південний східний район (10,8%).

Народовластє осуществляється по принципу "народ знає, народ обирає, народ діє, народ перевіряє, народ потребує". За роки обновлення В'єтнам провів многоступенчату реформу, обновив організацію та діяльність політичної та законодавчої систем. Політичний строй та законодавчий система В'єтнама постійно усівнюються з метою побудування правового державства народом та в ім'я народу. Обновлення політичної системи осуществляється по трьох основним напрямкам:

1. Подняття ролі виборчих органів, включаючих Национальне собрание та Народні комітети всіх рівнів. Национальное собрание – наивищий представительний орган народної влади, орган наивищої державственої влади В'єтнама, що має обов'язок писати конституцію та закони; контролювати, рішувати основні питання зовнішньої та внутрішньої політики, соціально-економіческі завдання, питання оборони та безпеки – основні принципи державного апарату, а також проблеми суспільних відносин та діяльності громадян, такі як рішення бюджету, контроль за діяльністю та напрямлення запитів до влади. Многі нові закони, обнародовані Национальним собранием та замінивші старі закони, регулюють відносини в усіх соціально-економіческих сферах. Партия не втручається в діяльність Национального собрания, яка лежить в рамках Конституції та законів В'єтнама.

2. Осуществляє демократію на міському, районному рівні, державственные установи та підприємства побуждають громадян інтересуватися та участвовать в реалізації своєї права народовласті. Установки партії та держави про розвиток економіки, культури, суспільства, гарантує безпеку народу, який добре підходить до свого підходу та соревнується в реалізації, завдяки чому були досягнуті кращі результати, внесена лепта в укріплення супорядку народу, створена атмосфера дружественості, відкритості в суспільстві, що має важливе значення для збереження політичної та суспільної стабільності.

3. Створенням відкритого суспільства. В'єтнам має більше 500 професіональних союзів та відносно відкрите суспільство розвинутою систему журналістики, що надає право на інформацію та передачу інформації про діяльність усіх сфер в'єтнамської країни, культури, громадян, а також діаспори за кордоном, іноземних друзів. Це вносило свій вклад в процес обновлення країни, інтеграції

з іноземними друзями. Право на свободу преси, свободу слова громадян в пресі уважається та розвивається в соціально-економіческій житті. Сучасний В'єтнам діє 553 органа журналістики, зокрема 157 газет та 396 журналів з більшою ніж 713 публікаціями та більшою ніж 1000 лент новостей. Єдине центральне телебачення, 4 регіональні та 64 провінційні, міські центральні підпорядковані – всі мають телерадіовещання; в'єтнамське інформаційне агентство – банк інформаційних даних – має більше ніж 90 філіалів в країні та за кордоном; недавно були створені електронні газети (згідно Закону про пресу, поправка 1999 р.), на сучасний момент їх кількість становить 50 одиниць електронних газет та постачальників інформації, більше ніж 2500 веб-страниц, діючих у всій країні, та 13000 журналістів, редакторів членів Союзу журналістів.

Гражданські права, записані в Конституції, в тому числі свобода віроісповедання та законної релігійної діяльності в В'єтнамі уважаються та реальні гарантуються. Свобода віроісповедання визначена в Конституції (Конституція 1992 р. СРВ, пункт 70) та конкретизована в багатьох правових документах. Указ про віроісповедання та релігію, що вийшов в силу з 15/11/2004 р., встановив курс політики про вероісповеданнях, релігії в'єтнамського держави, що забезпечує громадянам реалізацію права на свободу віроісповедання. 1/3/2005 уряд відповідно до постанови 22/2005/NĐ_CPV, розширяючи деякі пункти Указу про віроісповедання та релігію. Що стосується протестантства, то прем'єр-міністр віддав наказ 01/2005/CT-TT від 4/2/2005 про деякі дії відносно протестантства з метою створення умов для діяльності віруючих та служителів протестантської церкви.

Чисельність віруючих, монахів в В'єтнамі зростає з кожним днем. Більше 20 млн. осіб беруть участь в релігійній житті, більше ніж 62 500 священнослужителів, монахів та більше ніж 22 354 релігійні храми; розвинута мережа релігійних школ. Сучасний В'єтнам діє 10 релігійних університетів, 3 інститута буддизму, 6 католіческих семінаріїв, 1 духовний біблійський інститут протестантського союзу В'єтнама, 40 школ для священнослужителів різних рівнів; релігійна видавництва, особливо священні книги, видаються за потребами.

Віруючі зможуть участь в проведенні релігійних обрядів, в вираженні своєї віроісповедання. Священнослужителі, монахи всіх релігій зможуть участь в реалізації релігійних заходів відповідно до відповідних канонів. Релігійні організації, визнані як юридичні особи, за останні роки збільшили кількість общин, віруючих, служителів, монахів, храми заново побудовані або реконструйовані. Священнослужителі, монахи обучаються в країні та за кордоном або беруть участь в релігійній житті за кордоном. Многі іноземні релігійні організації вишли в контакт з в'єтнамськими релігійними організаціями.

Внешня політика "готовності бути іншим, надежним партнером всіх країн" дала В'єтнаму позитивні результати. До сучасного дня В'єтнам наладив дипломатичні відносини з 168 країнами світу та економічні відносини з 165 країнами та територіями. Було підписано багато двосторонніх та багаторічних договорів, угод, в тому числі 80 двосторонніх торгових угод, 41 двостороннє соглашення, що поширяють та захищають інвестиції, а також багато інших багаторічних угод в усіх секторах. У В'єтнамі нормальні відносини з усіма величезними державами світу; зовнішні відносини розширяються, з кожним днем все більшою мірою перебувають на більш глибокому рівні. Сучасний В'єтнам – активний член багатьох міжнародних та регіональних організацій, форумів, таких як ООН, АСЕАН, АПЕК, АСЕМ. В кінці 2005 року на Конференції міністрів планувалось вступлення В'єтнама в ВТО.

В'єтнам подав офіційне заявлення на вступлення в Всесвітню організацію торговли (ВТО) в січні 1995 р. По багаторічних переговорах до сучасного дня В'єтнам провів 10 засідань (в тому числі 1 неофіційне засідання) з Комітетом по прийняттю В'єтнама в ВТО, в тому числі з 7-го засідання переговори стали проводитися по сучасному.

Механізм регулювання економіки

14

На 9-м заседании (15/12/2004) началось обсуждение проекта Протокола о вступлении Вьетнама в ВТО. На недавнем неофициальном заседании (20/5/2005) Вьетнам предоставил такие многосторонние обязательства, как: объединение акцизного сбора с мотоциклов, как произведенных в стране, так и импортных; уравновешивание акцизного сбора с разливного и свежего пива; ликвидация спонсорства экспорта в форме прямых платежей государственного бюджета на основе экспортных успехов; расширение права на экспортную и импортную деятельность предприятиям с иностранным капиталом (кроме некоторых чувствительных наименований товаров). Что касается двусторонних переговоров, то до сегодняшнего дня Вьетнам подписал соглашения о завершении таких переговоров с 20 партнерами: с Кубой, ЕС, Сингапуром, Бразилией, Чили, Аргентиной, Уругваем, Колумбией, Южной Кореей, Японией, Индией, Канадой, Китаем, Тайванем, Норвегией, Швейцарией, Турцией. Положительные результаты переговоров достигнуты с такими партнерами, как Австралия, Новая Зеландия и США. С начала прошлого года Вьетнам старался ускорить двусторонние переговоры, чтобы закончить их до сентября 2005 и выполнить все формальности с целью вступления в ВТО до конца 2005 г. Национальное собрание и парламент Вьетнама осуществляют и продолжают осуществлять активные реформы в законодательстве, регулируют экономическую структуру страны, чтобы соответствовать международным торговым стандартам и принятым порядкам, а также основным принципам ВТО с целью создания условий стимуляции процесса своего вступления в ВТО.

Результаты дипломатических усилий укрепили и подняли международную позицию Вьетнама, прочно сохранили безопасность, создали благоприятные условия для построения и защиты Родины.

Успехи в деле строительства страны укрепили совокупную силу нашего государства, изменили облик и жизнь народа, упрочнился независимый социалистический строй, также поднялись позиции и авторитет Вьетнама на международной арене.

Причины названных достижений можно назвать следующие: во-первых, Коммунистическая партия избрала правильный курс обновления. Это является важным моментом. Без правильной политики государства не было бы роста и успехов страны;

во-вторых, правительство Вьетнама прилагало огромные усилия в управлении делами, в реализации курса партии;

в-третьих, большое значение имеют общие усилия народа, его патриотизм, мужество, трудолюбие, динамичность, творчество в ходе обновления;

в-четвертых, политическая стабильность — это предпосылка для развития страны.

Обобщая, можно сделать вывод: правильный курс и политическая стабильность — два важных фактора в успехе курса обновления во Вьетнаме.

Наряду с успехами в реализации курса есть и недостатки:

1. Вьетнам все еще остается экономически отсталой страной по сравнению с некоторыми государствами региона, так как экономика развивалась, но не очень эффективно, конкурентность была невысокой, остаются низкими производительность труда и качество продукции, а себестоимость товаров высокая. Негативное влияние на социально-экономическое положение страны оказали контрабанда, фальсификация товаров, торговое мошенничество, а также слабая финансово-банковская система и госсектор, который имеет много проблем.

2. Медленно решаются острые и злободневные социально-культурные проблемы: качество образования и подготовка кадров не удовлетворяют требованиям, некоторые культурные и нравственные ценности снижаются, жизненный уровень в ряде регионов очень низкий, быстро происходит расслоение на богатых и бедных, распространились такие социальные пороки, как наркомания, СПИД.

3. Наблюдается коррупция, расточительство и бюрократия.

4. Административная реформа проводилась медленно, нерешительно и малоэффективно, организационная кадровая работа медленно обновлялась, не отвечала требованиям руководства.

5. Некоторые концепции и установки неясны, не осознаны единым образом на различных инстанциях и в отраслях, как, например, создание рыночной экономики, ориентированной на социализм, обновление и развитие госпредприятий, земельная политика, интеграция в мировую экономику.

В заключение можно сказать, что в реализации курса обновления Вьетнам достиг больших успехов. Однако все еще имеются некоторые трудности. Чтобы достичь поставленных целей, Вьетнам должен приложить еще много усилий и тогда он будет богатым, могущественным, справедливым, демократическим и цивилизованным государством.

Література: 1. Нонг Дык Мань. Выступление во время посещения колыбели революции Као Банг, 2005, — Vietexpres. 2. Коммунистическая партия Вьетнама: Документы VIII Съезда Коммунистической партии Вьетнама. — Изд. Тхезей. — Ханой, 1996. — С. 18 — 19. 3. Доклад правительства на сессии Национального Собрания Вьетнама. — июль, 2005. 4. Газета "Торговля" — 17.08.2005. 5. Пресс-релиз МИД Вьетнама от 08.2005 г. 6. Коммунистическая партия Вьетнама: Документы VI Съезда Коммунистической партии Вьетнама. — Изд. Тхезей. — Ханой, 1986. 7. Коммунистическая партия Вьетнама: Документы VII Съезда Коммунистической партии Вьетнама. — Изд. Тхезей. — Ханой, 1991. 8. Коммунистическая партия Вьетнама. Документы IX Съезда КПВ. — Изд. Тхезей. — Ханой, 2001. 9. Вьетнам Сегодні. Изд. Тхезей. — Ханой, 2002. 10. Данг Дик Дам. Макроэкономика и различные типы предприятий во Вьетнаме. — Изд. Тхезей. — Ханой, 1998. 11. Нгуен Фу Чонг. Вьетнам в процессе обновления. Изд. Тхезей. — Ханой, 2005. 12. Vietnam 1995 — 1996. — Thegioi publishers, Hanoi, 1995. 13. Vietnam 1996 — 1997. — Thegioi publishers, Hanoi, 1997. 14. Vietnam 1997 — 1998. — Thegioi publishers, Hanoi, 1998. 15. Law on Foreign investment in Vietnam. — The Office of Ministry of Planing and investment, Hanoi, 1997. 16. Vietnam's Integration in progress. (Questions and answers). — Thegioi publishers, Hanoi, 1999. 17. www. cpv. org. vn (Central committee Communist Party of Vietnam). 18. www. nhandan. org. vn. 19. www. mofa. gov. vn/. 20. www. saigonbao. com.

Стаття надійшла до редакції
12.01.2006 р.

УДК 331.101.3

Богиня Д. П.

МОТИВАЦІЙНІ АСПЕКТИ ІНОВАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ В УМОВАХ СТРУКТУРНИХ ПЕРЕТВОРЕНЬ В УКРАЇНІ

In the article the attention is paid at the necessity of transition to the innovation-structural type of economical development and at the looking for Ukrainian "personal niche" in the world economic system with the allowance of process of globalization influence. The main tendencies and tools of motivational provision the innovational development of economic are considered.

В умовах ринкової трансформації економіки України вдосконалення механізму мотивації інноваційної політики виступає як об'єктивний найсуттєвіший соціально-економічний процес сучасного періоду розвитку нашої країни. На проти-